

Čokoládové kráľovstvo

V jednom malom mestečku, niekde vo veľkom svete, býval Ivan, no všetci ho volali Ivo. Ivo bol úplne jednoduchý chlapec. Obyčajný 12 ročný chlapec s dvoma rukami a nohami, na hlave očami, ústami, nosom a ušami. Teda mal všetko, čo aj ostatní chlapci v jeho veku. Býval v kľudnej ulici v útulnom domčeku so svojimi rodičmi, psíkom Spotym a mačkou Mrndou. Aj jeho život bol úplne bežný, niekedy až nudný. Ráno vstal, išiel do školy, zo školy domov, písal úlohy, večeral, išiel spať, a tak deň po dni dookola. Všetko poznáte. Ivo ale veľmi rád maškrtil. Najradšej mal čokoládu. Každý deň si dal malý kúsok a hneď sa cítil veselšie. Vôňa a chuť čokolády bola pre neho tá naj na svete. Jedného dňa po bežnom dennom kolobehu, keď sa ho v posteli zmocnila únava a zaspal, ocitol sa v krajine, ktorá príjemne voňala. Túto vôňu poznám, zaradoval sa Ivo, je to vôňa čokolády. Neváhal a rezko vykročil za omamnou vôňou, ktorá ho štekľila v nose. To čo uvidel ho veľmi potešilo. V očiach sa mu ligotalo čokoládové kráľovstvo. Ej veru, tu by som chcel žiť, pomyslel si Ivo, tu by som mal čokolády na každý deň dost. Ako tak prechádzal lesom z kakaovníkov, dostal sa k zámku, ktorý bol celý postavený z čokolády. Na nádvorí bola fontána, v ktorej bublala mliečna čokoláda. Hurá! Všade samá čokoláda, od výmyslu sveta, nevedel kam sa má pozerat' a ktorú má skôr ochutnat'. Mňam! V kráľovstve však vládol smútok. Z okna kráľa na zámku viala čierna zástava z horkej čokolády. Ivo sa dozvedel, že princeznú Čokoládku v noci uniesli do tmavého skalného zámku hlboko v lese traja trolovia. Kráľovi nechali odkaz: „ Čokoládu za život princeznej! “ A tak kráľovi sluhovia nosili každý deň tri kilá čokolády na kraj lesa, aby princeznú trolovia nezozrali. Čokolády však z kráľovstva deň po dni ubúdalo a tak kráľ prisľúbil ruku princeznej tomu, kto premôže trolov a privedie princeznú späť do kráľovstva živú a zdravú.

Princovi, menom Oriješok zo susedného Oriješkového kráľovstva sa princezná Čokoládka veľmi páčila. Ivo sa rozhodol, že mu pomôže zachrániť princeznú. Dali hlavy dokopy a vyhútali plán. Chcelo to niečo nové, novú čokoládu, ktorej by nikto neodolal, ani trolovia. Princ Oriješok doniesol zo svojho kráľovstva oriešky, ktoré tam všade rástli na stromoch. A tak zmiešali oriešky s čokoládou a vznikla nová oriešková čokoláda. Počas dňa, kým trolovia spali, postavili na okraji lesa bludisko z čokolády, ktoré spevnili konármi z orieškových stromov. Do stredu bludiska umiestnili novú lákavú orieškovú čokoládu. Omamná vôňa čokolády sa šírila tmavým lesom a prebudila spiacich trolov. Pomaly sa priplazili na okraj lesa a čakali do zotmenia. Vychádzali von len v noci, po západe slnka a pred východom slnka sa rýchlo vytratil, lebo ich slnečné lúče zmenili na kameň. Keď všetko stíchlo a zavládla noc, trolovia vyliezli von z lesa. Dlhé nosy im dráždila okúzľujúca vôňa orieškovej čokolády. Chceli ju rýchlo uchmatnúť a zožrat'. Ale čo to je? Nie a nie sa k nej dostať. Nahnevane mrmlali a pobehovali na krátkych nožičkách okolo bludiska. Neostávalo im nič iné, len vojsť dnu. V bludisku blúdili celú noc a ani nezbadali, že už svitá. Nečakane ich poštekľili slnečné lúče na veľkej chlpatej a strapatej hlave, ale na útek už bolo neskoro. Stratili sa v bludisku a cestu von nenašli. Keď sa ráno Ivo s princem Oriješkom pozreli čokoládovým ďalekohľadom na bludisko, uvideli tam tri veľké skalné balvany. V kráľovstve sa všetci veľmi radovali, že premohli trolov. Princ vysadol na koňa a cválal do lesa po princeznú. A bola svadba. Princovi a princeznej zdobili hlavu čokoládové koruny, ktoré vylepšili kúskami celých orieškov. Na svadobnej hostine sa stôl prehýbal rôznymi čokoládovými maškrtami. Aj Ivova obľúbená tam bola, horúca mliečna čokoláda, ktorú mu každé ráno varila mama na raňajky. Zrazu počul známy hlas: „, Ivo už je ráno. Vstávaj, raňajky! “ kričala na Iva mama z kuchyne.

Meno autora: Igor Šustek

Vek: 13 rokov

Kategória: II.

Škola: Evanjelická základná škola Zlatice Oravcovej, Rimavská Sobota

Ročník: siedmy